

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

lade være med, ligesom hans Partifælle det ærede Medlem Hr. Hans Conrad Koe-foed, at komme ind paa en hel Række andre Spørgsmaal. Det ærede Medlem fremsatte Sp. 3042 en Udtalelse, der gaar ud paa, at Landbrugets Eksport bør sikres. Ja, det er jeg enig med det ærede Medlem i, men det ærede Medlem var jo her langt uden for det, som egentlig gaar igen i Venstrebladene Dag for Dag, hvor man jo siger, at vi skal ophæve alle Foranstaltninger og Indgreb og Planøkonomi, og naar det ærede Medlem nu staar og kræver af mig og Regeringen, at man skal sikre Landbrugets Eksport, saa ved det ærede Medlem jo meget godt, at den kan man ikke sikre, uden at der sker meget store Indgreb i Handel og Omsætning o. s. v. Jeg er enig med det ærede Medlem i, og det tror jeg enhver forstandig Mand her i Landet vil være enig i, at en stor Landbrugseksport er en Livsbetingelse for Danmark, men den kan man ikke sikre, som det ærede Medlem kræver, uden ved store og indgribende Statsforanstaltninger. Overalt, hvor vi kommer og vil afsætte vore Produkter, kræves der, at hvis vi vil sælge, maa vi til Gengæld være parate til at købe, og ingen kan jo tvinge Befolkningen her i Landet til at købe i de Par Lande, som vil købe Landbrugsvarer hos os, medmindre vi hindrer Befolkningen i at købe Varene i andre Lande.

Hvis det er billigere at købe i andre Lande, køber Folk naturligvis der, hvis det er muligt, og saa bliver det umuligt at købe saa meget i de Lande, der skal have vore Landbrugsprodukter, at vi kan komme af med dem der. Derfor maa man have Midler til at føre vort Køb hen til de Lande, som vil købe af os; det vil sige, vi maa have Valutacentral og andet lignende, som det ærede Medlem Hr. Sønderup bekæmper paa det voldsomste. Vil vi følge det ærede Medlem og hans Parti i deres Krav om at ophæve disse Foranstaltninger, saa har vi ingen som helst Garanti for, at vi kan bevare vort meget vigtige Bacon-Kontingent til England, tværtimod, og vi har heller ikke den fjerneste Garanti for, at vi kan faa en stigende Eksport til Tyskland. Det viser sig jo netop, at inden vi fik gennemført disse Indgreb i Udenrigshandelen, i Samhandelen, gik det den modsatte Vej. Naar det ærede Medlem Hr. Aage Fogh før gav Oplysning om, hvorledes vor Samhandel med Tyskland forløb i 1929 og nu, og kom til det Resultat, at vi havde omtrent den samme Samhandel nu som i 1929, er det jo rigtigt, men det

ærede Medlem kunde have tilføjet, at i de Aar, hvor der ikke var noget Statsindgreb, fra 1929 til 1932, gik vort Salg af Smør til Tyskland ned til en Trediedel, og han kunde have tilføjet, at vort Salg af Kreaturer i disse 3 Aar gik ned til en Syvendedel; og kun fordi vi gik til Handelsaftaler med Valutacentral og Tvang og Forbud mod eller Forhindring af at købe Varer i andre Lande, som ingenting vil købe af os, er det lykkedes at komme den anden Vej, saa vi nu i de sidste Aar omtrent er kommet tilbage til den Samhandel, vi havde før den mægtige Nedgang, der fandt Sted i disse tre Aar. Disse Forbedringer er gennemført i de senere Aar, ganske vist uden Venstres og det ærede Medlem Hr. Sønderups Medvirken, men det er den eneste Maade, hvorpaa man har kunnet sikre Landbrugseksporten i disse Aar. At det ærede Medlem saa kræver, at Regeringen skal sikre saadanne Forhold, men gør sit yderste for at forhindre det, bliver jo en Sag, som det ærede Medlem maa klare for sig.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich og for øvrigt ogsaa begge Venstres Ordførere, og jeg tror det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen, var imod Bestemmelsen i § 15 i Lovforslaget om Oprettelse af mindre Landbrug og i en tilsvarende Paragraf i Lovforslaget om Arbejderboliger. Bestemmelsen gaar ud paa, at man skal foretrække forsikrede Arbejdere til Opførelse af disse Huse. Jeg skal spørge det ærede Medlem: Mener de da, det er urigtigt, naar Staten yder saa stor Støtte, som den gør her, dels til Husmænd, dels til mindre Gaardmænd, dels til Landarbejdere, at Staten saa forlanger anvendt Arbejdere, som har forsikret sig mod Arbejdsløshed? Mener de, det er urigtigt, at Staten, der naturligvis maa betale mere til arbejdsløse Arbejdere, som ingenting har ofret paa at forsikre sig, i saadanne Tilfælde foretrækker dem, som selv har ydet store Beløb til at forsikre sig? Jeg synes, det er fuldkommen naturligt og rigtigt fra Statens Side. Jeg vil ogsaa spørge, om man mener, det er urigtigt, at Arbejderne mener sig berettigede til at faa en anstændig Løn for det Arbejde, de udfører, naar Staten yder saa stor Støtte til disse Arbejders Igangsættelse, som det her er Tale om. Jeg kan ikke se det, og jeg kan i alt Fald ikke blive hysterisk af den Grund. Jeg vil henstille til de ærede Medlemmer, ikke mindst til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at følge hans Raad om at behandle Spørgsmaalet, ogsaa dette Spørgsmaal, fuldkommen lidenskabsløst. Saa tror jeg ikke, det vil være saa vanskeligt for dem